

ἜΤΟΣ Δ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΦΑΡΙΘ. 172

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομῆς προπληρωτέα δια μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, δια δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαΐου 1882.

Μετὰ τὰ κούφια ἀστραπόβροντα τῶν ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν, ἀπολήξαντα εἰς μικρὰν βροχὴν ἀνουςίων ἄρθρων καὶ ἀνοήτων λόγων, ἐλευθερωθέντες τοῦ φόβου τῶν κατηγορητηρίων ἄχι οἱ κατηγορούμενοι ἀλλ' οἱ κατήγοροι, ἐπεδόθησαν μετὰ πυρετώδους δραστηριότητος εἰς τὴν βιομηχανίαν τῶν νομοσχεδίων. Ὁ χάρτης καταναλίσκεται ἀφειδῶς κατὰ δεσμίδας εἰς σχέδια καὶ παρσχέδια· τὰ εὐρωτιῶντα μελανοδοχεῖα τῶν ὑπουργείων ἐξήντησαν ὅλον τὸ βρβωρῶδες αὐτῶν ὑγρὸν καὶ τὰ πιεστήρια τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου στένουσι γερῶς καταρῶμενα τὴν ἀκατάπαυστον καταπίεσιν τοῦ ὑπουργείου Τρικοῦπη. Τίποτε δὲν παραλείπεται· περὶ παντὸς λαμβάνεται πρόνοια. Τὸ ὑπουργεῖον μεριμνᾷ περὶ τῆς Κωπαίδος καὶ περὶ τοῦ φερετζέ τῶν Ὀθωμανίδων περὶ τῶν κερασφόρων ζώων καὶ περὶ τοῦ ὄρκου τῶν ἀρχιερέων. Βοτανική, δρυκολογία, ἀνατομία, γραμματολογία, ὅλα λαμβάνονται ὑπ' ὄψει. Ἐν μόνον παραλείπουν νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψει οἱ δραστήριοι βιομήχανοι, τὸ δημόσιον τὸ ὁποῖον θὰ καταναλώσῃ τὸ ἐμπόρεμά των.

κῆθῃ ἡ εὐδαίμων χώρα ἀπὸ Τσουμέρκων μέχρις Ἀνάφης. Ὁ Καλλιγᾶς εἶνε ἀκούραστος· γράφει μὲ τὰς χεῖρας, μὲ τοὺς πόδας, μὲ τὸ ὑπογένηιον· ὁ Λομβάρδος—τί ἄλλο θέλετε;— ὁ τελώνης αὐτὸς τῆς πολιτικῆς, ἀπαρνησάμενος τὴν κοσμικὴν ζωὴν μελετᾷ τὰ ἡγουμενοσυμβούλια καὶ τοὺς ἱεροὺς κανόνας. Ὁ δὲ μέγας προϊστάμενος, ὁ τρικέφαλος Ἄτλας, μεριμνᾷ ταυτοχρόνως περὶ τῶν βόθρων τῆς πόλεως, περὶ τῶν ἀσπρορροῦχων τῶν νεοσυλλέκτων καὶ περὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν προζένων. Καὶ ὡς νὰ μὴ ἤρκει ἡ ἰδία ἐργασία, ἔχει καὶ τὴν συνεργασίαν, διότι ὁ κ. Τρικούπης εἶνε ὁ ἀντίχειρ τῆς Πεντάδος καὶ ἕκαστος δάκτυλος ὅπως ἐργασθῆ πρέπει ἐξ ἀνάγκης νὰ ἐρεισθῇ ἐπ' αὐτοῦ.

* * *

Ἄλλαχού, εἰς τὰ μέρη δηλαδὴ ὅπου δὲν μαλακύνονται τὰ κοντάκια τῶν χωροφυλάκων ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν ἐλευθέρων πολιτῶν, ὅπου οἱ δημοσιογράφοι δὲν γράφουσιν ἄρθρα ἐπὶ τῶν ἐνεστώτων, διὰ νὰ ὁμιλήσωσι περὶ τῶν παρακειμένων, ὅπου οἱ βουλευταὶ δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ πορεύωνται εἰς τὸ βουλευτήριον μὲ φίμωτρα, μὲ χειροπέδας καὶ μὲ παδοκάκας, τὰ νομοσχέδια, μελετῶνται, καλλιεργοῦνται, ὀριμάζουσιν ὑπὸ τὴν σκέψιν καὶ ἔπειτα πίπτουσι ὡς καρποὶ πέπειρο πλήρεις θρεπτικοῦ χυμοῦ. Ὑπάρχουσιν ἄνδρες εἰδήμονες, νομομαθεῖς, ἐμπειροὶ, μελετώντες καὶ καταρτίζοντες αὐτά. Ὑπάρχουσι συμβούλια ἐπικρατείας προπαρασκευάζοντα καὶ ἐξελέγχοντα αὐτά· ἐν τῇ Βουλῇ συζητοῦνται ἐμβριθῶς ἀνευ ἰδέας κομματισμοῦ καὶ μόνον ὑπὸ τὴν ἐποψίν τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, ταυτοχρόνως δ' ἐν τῷ τύπῳ ἄνδρες ἐγκριτοὶ καὶ εἰδικοί, ἀντὶ νὰ φορτόνωσιν ἐπὶ τῆς ράχους τῶν ἀναγνωστῶν τῶν στήλας ὀλοκλήρους περὶ τῆς λέξεως Μεγαλειότατος, ἀντὶ νὰ γράψωσι διθυράβους περὶ τῆς θεατρικῆς βιομηχανίας τοῦ Τσόχα καὶ σχόλια εἰς τὰς ἐπιστολάς τῆς συ-

* * *

Ὅταν συναντῶνται καθ' ἑκάστην ἐσπέραν οἱ πέντε ἐρωτῶσιν ἀλλήλους. — Πόσα σήμερον; — Ὀκτώ—καὶ σύ; — Ἐγὼ ἕνδεκα. — Ἐγὼ μόνον τέσσαρα· δὲν εἶχα διαθέσειν. Νομίζεις ὅτι ὁμιλοῖσι κυνηγοὶ καὶ πρόκειται περὶ ὀρτύγων· ἀπεναντίας πρόκειται περὶ νομοθεσίας δι' ἧς μέλλει νὰ διοι-

ζύγου του Βελέντζα, καταγίνονται περί τὴν ἀνίλυσιν αὐτῶν καὶ φωτίζουν τὸ κοινὸν περὶ τῆς ἀξίας καὶ περὶ τοῦ σκοποῦ τῶν εἰσχυομένων νομοσχεδίων, ἅτινα καὶ ἐγκριθέντα ἀπομένουσι πάντοτε ὑπὸ τὸν ὕστατον ἔλεγχον τοῦ ἐτέρου νομοθετικοῦ σώματος, τῆς Γερουσίας. Παρ' ἡμῖν τὰ νομοσχέδια ἀνάγονται εἰς τὰς χοινοειδεῖς ἐργασίας ἢ σύνταξις αὐτῶν συχνάκις ἀνατίθεται εἰς τοὺς παραμαγείρους τῆς ὑπηρεσίας, εἰς ἀμαθεῖς καὶ κτηνώδεις τμηματάρχας καὶ εἰς ἀνορθογράφους γραφεῖς. Σπανίως οἱ ὑπουργοὶ ἐγκύπτουσι μετ' ἀληθοῦς προσοχῆς καὶ ζήλου περὶ τὸν καταρτισμὸν τῶν κατασκευάζονται διὰ τῆς ἀπλουστάτης μεθόδου ὡς ὁ ἀνευζαχάρως ἐκεῖνος χαλβᾶς τῆς Νέας Ἐφημερίδος, τόσα ἄρθρα, τόσα ἐδάφια, μία ἐπιγραφή, ἐν στερεότυπον «πᾶσαι αἱ προηγούμεναι διατάξεις καταργοῦνται κλπ.» Φορτώνονται ἀκολούθως κατὰ δεσμίδας ἐντὸς φορητῶν ἀμαζίων καὶ στέλλονται εἰς τὴν Βουλὴν. Οἱ βουλευταὶ ὀκνηροὶ μετὰ δίωρον ἢ τρίωρον μεσημερινὸν ὕπνον προσβλέπουν τὸν ὄγκον ἐκεῖνον φρίττοντες. Εἰσάγονται, ψηφίζονται εἰς ἀ. καὶ β'. ἀνάγνωσιν θέλει τις νὰ ὀμιλήσῃ ἀλλὰ φοβῆται τὸ ἄγριον βλέμμα τοῦ πρωθυπουργοῦ, ψηφίζονται ἐπὶ τέλους δι' ἀναστάσεως, δημοσιεύονται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὴν ὁποίαν δὲν βλέπει ποτὲ κανεὶς, καὶ γίνονται νόμοι τοῦ Κράτους, ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ δημοσίου, ἐν ἀγνοίᾳ τῶν βουλευτῶν, ἐν ἀγνοίᾳ αὐτῶν τῶν ὑπουργῶν πολλάκις.

* *

Τί προέρχεται ὡς ἐκ τούτου; καθεὶς τὸ ἐννοεῖ. Κατασκευάζουσιν ἐνδύματα διὰ σώμα τοῦ ὁποίου δὲν γνωρίζουσι τὰς ἐξεις καὶ τὰς διαστάσεις. Τὰ ἐνδύματα θὰ εἶνε ἢ πολὺ στενὰ, ἢ πολὺ εὐρέα καὶ ἅμα τῇ πρώτῃ χρήσει, ἅμα ὡς καταδειχθῇ τὸ ἀνάρμοστον αὐτῶν, σχίζονται, συμπύσσονται, ἀλλοιοῦνται, ἐμβυλλώνονται καὶ καταντῶσι ράκη ἀηδῆ, ἅτινα διασύρει ἐντὸς τοῦ βορβόρου ἢ θέλησις τοῦ τυχόντος ρυπαροῦ ὑπαστυνόμου καὶ ἡ ἀκωκὴ τῆς ξιφολόγῃς τοῦ πρώτου μεθύσου χωροφύλακος.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Οἱ πρωθυπουργοὶ μας εἶνε νῆσσαι τοὺς ἀρέσκουν πρὸ πάντων τὰ βορβορώδη ὕδατα. Ὁ κ. Κουμουνδοῦρος εἶχε πρὸ καιροῦ τὴν ἀποκλειστικὴν κυριότητα τῆς Βρωμολίμνης, ὁ κ. Τρικούπης ζηλότυπος ἠθέλησε νὰ ἔχῃ καὶ αὐτὸς τὴν Βρωμολίμνην του καὶ ἐδιάλεξε τὴν Κωπαῖδα.

* *

Κατὰ τὴν συζήτησιν πάντες οἱ Κουμουνδουρικοὶ ἐρρίφθησαν μετὰ ζέσεως καὶ ἐπάλαισαν γενναίως ἐντὸς τοῦ βούρκου κατὰ τῶν ἀρπακτικῶν ὀρνέων. Ἐμάχοντο ὑπὲρ τῆς ἐστίας των.

* *

— Καὶ ἂν ἀποξηρανθῇ ἡ Κωπαῖς τί θὰ γείνωσι τὰ χέλια;

— Θὰ γείνων μετοχαὶ τοῦ κ. Σκουλούδη καὶ θὰ γλυστρουῖν ἐπίσης ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ἀγοραστῶν.

* *

Κατὰ τὴν περὶ σιδηροδρόμων συζήτησιν κατεδέχθη καὶ πάλιν ἡ ἰδιότης τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν μας. Ὁ κ. Κουμουνδοῦρος εὐρὸς ὡς ὁ Ἀμαζόνιος ποταμὸς πλήρης εὐρέων σχεδίων ἐζήτησε πλάτος εἰς τοὺς σιδηροδρόμους, ὁ κ. Τρικούπης, στενὸς τὸ πνεῦμα καὶ τὴν χεῖρα, ἐπέμεινε ὑπὲρ τῶν στενῶν. Μετ' αὐτοῦ συνετάχθησαν ὅλοι οἱ στενοκέφαλοι καὶ ἐνίκησαν.

* *

Καὶ ἡμεῖς ἐθαυμάσαμεν τὸ περὶ στρατιωτικῆς τοῦ τόπου συντάξεως νομοσχέδιον τοῦ κ. Ρηγοπούλου. Μίαν μόνον ἐλλειψιν παρετηρήσαμεν, ὅτι δὲν ἔχει τὴν γενναιοῦτητα τῶν πεποιθήσεών του ὁλόκληρον ὁ ἐκ Πατρῶν βουλευτής. Εἰς συμπλήρωσιν λοιπὸν τῆς ἰδέας του προσθέτομεν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρον 1. Πᾶς Ἕλλην ἀσκεῖται τρίς τοῦ ἡμερονυκτίου ἀνὰ τέσσαρας ὥρας, ἤτοι τὸ ὅλον δώδεκα ὥρας, τὰς δὲ ἐτίρας ἀφιερῶν εἰς τὰς ἐργασίας του καὶ εἰς τὴν ἀνάπαυσίν του.

Ἄρθρον 2. Τὰ γυμνάσια οὐδεμίαν ἡμέραν διακόπτονται. Δικαιολογίαι ἀπουσίας εἰσὶν ἀπαράδεκτοι. Ὁ ἀπὸν ἀπὸ καταδικάζεται εἰς ἰσόβια στρατιωτικὰ ἔργα ἀλυσσοῦτος. Τὰ γυμνάσια ἀρχοῦν ἀπὸ τοῦ ὀγδόου ἔτους τῆς ἡλικίας τοῦ Ἕλληνος μέχρι τοῦ ὀγδοηκοστοῦ.

Ἄρθρον 3. Τὰ $\frac{9}{10}$ τῆς προσόδου τοῦ Ἕλληνος παραδίδονται εἰς τὸ στρατιωτικὸν ταμεῖον. Μετὰ τὰ ἐπίλοιπα πληρῶνται οἱ λοιποὶ φόροι καὶ διατρέφεται ἡ ἀτυχῆς ἀλλὰ πατριωτικὴ οἰκογένειά του.

Ἄρθρον 4. Ἐν τῷ μεταξῷ τῶν γυμνασίων του ὁ Ἕλλην λούεται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸν Ποσειδῶνα τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ, ἐξαπλούμενον καθ' ὅλον τὸ Κράτος δημοσίᾳ δαπάνῃ. Ἀπαγορεύονται δὲ αὐστηρῶς τὰ παραθαλάσσια λουτρά καὶ τὸ σαποῦν καὶ

Ἄρθρον 5. Ὁ ἀνδρῆς τοῦ κ. Ρηγοπούλου ἐν ὅλῃ τῇ γυνῇ αὐτοῦ χάριτι ἀνεγείρεται εἰς ὄβριον τὰς πλατείας ὅλων τῶν πόλεων τοῦ Κράτους.

* *

Ὁ Ἀσμοδαῖος ἐγκρίνει πληρέστατα τὴν ἐννοίαν τῆς δημοκρασιῶν ἐπιστολῆς τοῦ κ. Φρεαρίτου. Μίαν μόνον ἔχει ἐπ' αὐτῆς παρατήρησιν. Ἐὰν ἐνταῦθα ἐγγράφῃς τὸ σκυλί τὸν ἀφέντην του, κατὰ τὸ κοινὸν λόγιον, δὲν θὰ ἔγρησεν τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ὁ κ. Φρεαρίτης, διότι αὐτὴ ἀρκεῖ εἰς ἀνδρᾶ ἢ ἐπιφανῆ ἢ ἀγύρτην, ἐνῶ οὔτε τὸ ἐν οὔτε τὸ ἔξω εἶνε ὁ ἀξιότιμος καθηγητῆς, ὅστις εἶνε ἀνὴρ κεκτημένος τὴν δικαίαν εὐγνωμοσύνην τῶν μαθητῶν του, μηδένα δὲ μόνον ἔχων εἰς τὸ νὰ τὸν ἐνθυμηθῇ καὶ νὰ τὸν περιβάλλῃ προκλήτως ὁ δῆμος διὰ τῆς ὑψηλοτέρας ἐκτολῆς του, τὰ ὑψηλὰ τῆς διπλωματίας, οὔτε τὰ εἰδικὰ ζητήματα πόλεως ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀρμοδιότητά του. Ἄς ἀγαθὰ καλὰ καὶ τακτικὰ τὰ Ἰουσιταῦτα τοῦ Ἰουσιτιανῶν αὐτὸ ἀρκεῖ.